

EURÓPAI

Idő

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXIII. évfolyam • Időszak: 2012. június 16. – 2012. június 29.

Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 2,50 új lej

2012 13.

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

„Mások mocska”

– gondolatok Áder János leveléhez –

Schweitzer József professzort, volt országos főrabbit inzultálták. Aljas dolog ez több szempontból is. Hiszen, aki egy kilencven éves idős urat inzultál, az könnyen gyilkossá válhat. Aki valakit vallása vagy nemzetisége okán bánt meg, az önmaga ellen vét, kivált, ha magyar, hiszen pillanatnyi határainkon kívül élő sajtóink jogos szabadságát is sárba tapossa. Aki egy tudóst, a békesség és a párbeszéd zászlóvivőjét sértegeti, az az emberiség legalja. Magam is elítélem ezt a tettet. Hiszen a gyűlölet olyan méreg, amelyre egyetlen gyógyír, egyetlen „ellenanyag” van: a szeretet. Nem a politikai és egyéb elhatalosodások, önmagunkat ostromozó levelek, hanem minden egyes ember saját embersége. Hiszen normális lelkületű ember, nem képes arra, hogy másokat ok nélkül bántson, megsértsen, megalázzon. Erre csak a beteg lélek és a beteg elme képes. És a politika, amely nézetem szerint a jelzett esetben főszereplő.

Ha belegondolok az elmúlt hónapok, az elmúlt két esztendő politikájába, akkor számomra világos, hogy kik tehetők e gyalázatot az idős tudóssal. Azok, akik az Európai Unió parlamentjében mindent megtettek Magyarország lejáratásáért. Azok, akik felesküdték az Orbán-kormány nemzeti rendszerváltásának megtorpedozására, akik aljas és sokszor sajnos védhetetlen módon hátulról támadták és támadják meg a nemzetközi liberális és szocialista sajtóban hazánkat, hazánk kormányát, a keresztény egyházakat, és mindenkit, aki nem az ő szellemiségüket követi, akinek a nemzet és a haza jelentése szent és sérthetetlen.

A köztársasági elnök ezt írta a nemzethez címzett levelében: "Ez az inzultus bár Schweitzer professzor urat érte, mégis önbecsülésünkben támadott meg minket, magyarokat. Az elkövető hiába magányos és ismeretlen, az ilyen és ehhez hasonló, nemzetünk bármely tagját, értékét támadó tettek szégyenével nekünk, mindannyiunknak kell szembenéznünk" (...) nincs más vá-

lasztásunk: mások mocskát most nekünk kell eltakarítanunk".

A fenti sorokkal azonban több szempontot figyelembe véve nem értek egyet. Ugyanis annyi igaz belőle, hogy de facto a professzor urat érte az inzultus. A többi nem a magyar nemzet, hanem a kormány, a rendőrség és a bíróság ügye.

1./ Nem a nemzet önbecsülését érte támadás, hanem ismét a nemzetet! Ugyanis ez a támadás, ha Schweitzer József ellen valósult is meg, mégsem Schweitzer József professzor volt e támadás célja, hanem ismét a kormány, a magyarság, a kereszténység. Az elkövető pedig nem ismeretlen és nem magányos.

2./ Az elkövetőket ismerjük, naponta látjuk, ott ülnek a Parlamentben, sikítva örögnek, ha Horthyról, a nemzetéről, a hazáról vagy Nyirő Józsefről van szó... Provokálnak és hazudoznak, hazát árulnak itthon és külföldön!

3./ A kiváló professzort, a békesség és a párbeszéd zászlóvivőjét ért támadás szégyene nem a magyar nemzet szégyene, hanem a magyar titkosszolgálatoké, a kormányé, az igazságszolgáltatásé, a bíróságoké, az ügyészeké. Mert azok, akik hazaárulást követnek el nap-nap után, jól élve azoknak a magyar állampolgároknak a pénzéből, akik ellen szervezkednek, még nem kapták meg méltó büntetésüket a Btk.-ban jól értelmezhető cselekményeik miatt. Akik eladták és kifosztották az országot, de ma már nem folytathatják bűnös üzelmeiket, mindent megtesznek a nemzet és Magyarország lejáratásáért. Ennek a folyamatnak a része a Schweitzer József főrabbi elleni világgá kiabálható inzultus. Nem kell keressélni, csak körül kell nézni és tilos ez esetben efféle önostorozó leveleket írni! Mert ezzel mintegy elismeri a legfőbb közjogi méltóság, hogy közülünk való az elkövető. DE NEM! Nem közülünk való. Idegen szívű, beteg és roncs lelkületű hazaáruló, genetikai hulladék!

(folytatása a 3. oldalon)

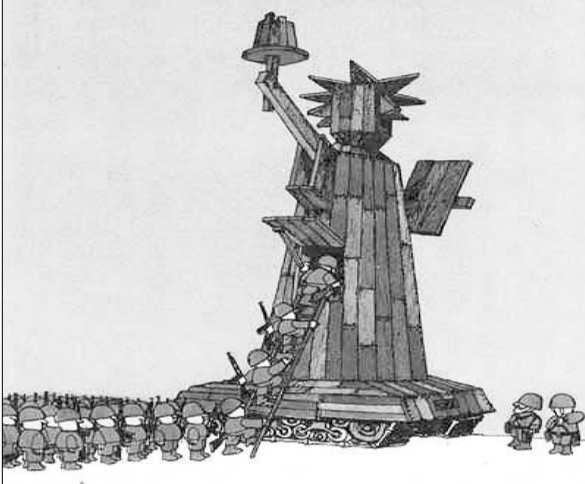
Stoffán György

Cser Ferenc

Az diktálja a békefeltételeket, aki kiobbantotta a háborút?

Minden jel szerint igen. Ez ugyan távolról ellentmondásnak tűnik, valójában viszont nem az. Az I. világháború kiobbantásának egyik – ha nem éppen a legfontosabb – oka a háborút átmenetileg lezáró béke feltételeinek diktálhatósága volt. Magyarország elenezte a háborút. Magyarország képviselőit a veszített háborút követő patkányládás leverése után – vagy éppen emiatt – nem is engedték a tárgyalóasztalhoz, hanem csupán a végén odaidéztek, hogy a diktátumot vegye át, írja alá. Azt viszont szigorúan meghagyták: akár a léte árán is, de hajtsa végre!

– teljes terjedelemben a 2. oldalon –

Trianon semmiség volt – a mához képest

(Megemlékező beszéd 2012. június 2.)

Minden évben van egy nap, amikor a fájdalom, a bosszankodás, a tettvágy, a hit és az elkeseredés kevercse munkál bennem. Hiszen e nap megemlékezései amolyan álnempegek évről-évre, ha a magyarság mindennapjait, politikai helyzetét, gazdasági romlását, önértékelését és a Kárpát-medencében elfoglalt helyét nézzük. Álnempegeknek tűnik akkor is, ha a nép mindennapjait vesszük górcső alá. Mert mi is történt 1920-tól napjainkig? A mai beszédek miért is tükröznek egbekiáltó ostobaságokat? Mi folyik ebben az ezerszer megpróbált, s mégannyiszor kiszenvedett, de Isten kegyelméből feltámadt, és meg nem gyógyult, de vergődő Kárpát-medencében?

– teljes terjedelemben a 6. oldalon! –

• 2. oldal:

Aki kiobbantotta a háborút...

• 3. oldal:

Trianon és a térképek

• 4. oldal:

Kupakháború

• 5. oldal:

Sebaj, újra tavasz lesz!

• 6. oldal:

Megemlékező beszéd – 2012. június 2.

• 7-10. oldal:

23 tévéadó műsora

• 11. oldal:

A magyar nép kialakulásának története - 5. rész

• 12. oldal:

Kapcsolatok – az önismeret útján

• 13. oldal:

Egy gésa beszámolója

• 14. oldal:

Czirják Árpád: A színész álma

• 15. oldal:

Humor, játék, rejtvény

• 16. oldal:

Forradalmian új hírek az allergiáról és megelőzéséről

